

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-05823/2017-ERU

V Ostravě dne 14. března 2018

Č. j. 05823-10/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. OSR-05823/2017-ERU zahájeném dne 22. května 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je společnost **Novoměstská teplárenská a.s.**, se sídlem Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě, IČO: 253 35 057, ve věci podezření ze spáchání pokračujícího správního deliktu podle ust. 91a odst. 1 písm. g) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 20. května 2014 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost **Novoměstská teplárenská a.s.**, se sídlem Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě, IČO: 253 35 057 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že jakožto zákazník (v odvětví plynárenství) v rozporu s ust. 62 odst. 2 písm. c) energetického zákona ve dnech 5. a 13. prosince 2013 provozovateli distribuční soustavy (GasNet, s.r.o., se sídlem Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 272 95 567), konkrétně panu [REDAKCE] - pracovníkovi společnosti JMP DS, s.r.o., se sídlem Plynárenská 499/1, 602 00 Brno-střed – Zábrdovice, IČO: 248 50 756, která zastupovala provozovatele distribuční soustavy, nezajistil přístup k měřicím zařízením (plynoměrům č. [REDAKCE] a [REDAKCE] a přepočítavačům č. [REDAKCE] a [REDAKCE]) v odběrném místě plynu, jež je blíže specifikováno číslem místa spotřeby [REDAKCE] a kódem [REDAKCE], na adrese Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě, a to za účelem přerušení distribuce plynu, ke které mělo dojít na základě Žadosti o přerušení distribuce plynu č. [REDAKCE], kterou podal u provozovatele distribuční soustavy obchodník s plynem (společnost Lumius, spol. s r.o., se sídlem Horní 700, 739 25 Sviadnov, IČO: 259 11 945), dopustil **spáchání pokračujícího správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona.**
- II. Podle ust. § 91a odst. 7 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení za spáchání pokračujícího správního deliktu podle ust. 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši**

32 000 Kč (slovy: třicet dva tisíc korun českých), která je splatná podle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 26317.

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 26317.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 22. května 2017 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 správního řádu doručením Oznámení o zahájení správního řízení z téhož dne, č. j. 05823-1/2017-ERU, správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. q) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly sp. zn. 06720/2016-ERU, zahájené podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

Dne 5. února 2018 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Oznámení o změně právní kvalifikace z téhož dne (účastníkovi řízení bylo toto oznámení doručeno dne 15. února 2018), jelikož ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že účastník řízení svým jednáním, jež je specifikováno ve výroku I. toho rozhodnutí, porušil ust. § 62 odst. 2 písm. c) energetického zákona, nikoliv ust. § 71 odst. 6 téhož zákona (toto ustanovení je uvedeno v Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 22. května 2017 a je rovněž uvedeno i v závěru Protokolu o kontrole ze dne 6. března 2017. K tomu tedy správní orgán dodává, že porušení ust. § 62 odst. 2 písm. c) energetického zákona účastníkem řízení vyplývá z výsledků kontroly sp. zn. 06720/2016-ERU.

II. Kontrolní zjištění

Kontrola byla zahájena dne 21. června 2016 na základě doručení Oznámení o zahájení kontroly č. j. 06720-1/2016-ERU z téhož dne.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 6. března 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 06720-17/2016-ERU (dále též jen „protokol o kontrole“).

V závěru protokolu o kontrole bylo uvedeno, že provedenou kontrolou bylo zjištěno

a doloženo, že účastník řízení v postavení zákazníka nezajistil ve dnech 5. a 13. prosince 2013 provozovateli distribuční soustavy přístup k měřicím zařízením pro odběrné místo plynu [REDAKCE] na adrese Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě, čímž porušil povinnost podle ust. 62 odst. 2 písm. c) energetického zákona.

S výše uvedeným protokolem o kontrole a s výsledky provedené kontroly byl účastník řízení prokazatelně seznámen, když protokol o kontrole mu byl doručen dne 6. března 2017 prostřednictvím datové schránky.

Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokole o kontrole podal účastník řízení námitky, které Úřad obdržel dne 17. března 2017.

Dne 12. dubna 2017 byly námitky účastníka řízení Úřadem vyřízeny, a to přípisem označeným jako Vyřízení námitek proti protokolu o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 06720-20/2016-ERU. Všechny námitky účastníka řízení byly posouzeny jako nedůvodné, a proto byly zamítnuty.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole Úřad zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníkovi řízení sděleno Oznamením o zahájení správního řízení ze dne 22. května 2017, č. j. 05823-1/2017-ERU, doručené účastníkovi řízení téhož dne, spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Na oznámení o zahájení správního řízení ze dne 22. května 2017 účastník řízení nikterak nereagoval.

Správní orgán současně převzal do správního spisu dne 22. května 2017 kontrolní spis sp. zn. 06720/2016-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 05823-3/2017-ERU.

Dne 13. června 2017 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, jimž účastníka řízení informoval o podkladech pro rozhodnutí. Tímto přípisem Úřad dále účastníkovi řízení poskytl lhůtu k případnému vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu a poučil jej o možnosti zaslání informace o jeho aktuálních majetkových poměrech.

Účastník řízení zaslal Úřadu dne 23. června 2017 přípis nazvaný jako „Výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu (v anglickém znění) a dne 24. června 2017 vyjádření nazvané jako „ERU 20. června 2017“ a „Výkaz zisku a ztrát [REDAKCE]“ (v českém znění) (to vše dále jen jako „vyjádření“). Ve vyjádření účastník řízení uvedl, že vyjádření k věci zaslal již během probíhajícího řízení a že vylučuje, že by jakkoliv bránil pracovníkovi distribuční soustavy v přístupu k měřicímu zařízení. Dále účastník řízení uvedl, že žádnému subjektu nevznikla škoda.

Účastník řízení dále přílohou svého vyjádření předložil Výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31. prosinci 2016, ze kterého vyplývá, že účastník řízení vykázal:

- za rok 2016 provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč.

Dne 5. února 2018 zaslal správní orgán účastníkovi řízení Oznámení o změně právní kvalifikace z téhož dne, ve kterém účastníka řízení mimo jiné informoval o podkladech pro rozhodnutí a o doložení majetkových poměrů. Tímto přípisem Úřad dále účastníkovi řízení poskytl opětovně lhůtu k případnému vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu a poučil jej o možnosti zaslání informace o jeho aktuálních majetkových poměrech. Účastník řízení se k tomuto Oznámení o změně právní kvalifikace vyjádřil svým přípisem ze dne 24. února 2018, ve kterém uvedl, že nebránil pracovníkovi JMP DS s.r.o. v přístupu k měřicímu zařízení, jelikož přístup do objektu (teplárny) s ohledem na stavební práce, které v okolí objektu (teplárny) probíhaly, byl nevhodný a odkázal na svá předešlá vyjádření. Dále účastník řízení uvedl, že předkládá účetní výkazy za rok 2016 (tj. Výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31. prosince 2016 a Rozvahu v plném rozsahu ke dni 31. prosince 2016), neboť účetní výkazy za rok 2017 nejsou dosud schválené a účetní závěrka není dokončena.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou ve Veřejném rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně v oddíle B, vložka 2281.

Účastník řízení je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310202111 se zahájením výkonu licencované činnosti od 29. ledna 2002, licence na rozvod tepelné energie č. 320202112 se zahájením licencované činnosti od 29. ledna 2002 a licence na výrobu elektřiny č. 110404324 se zahájením licencované činnosti od 14. září 2004. Účastník řízení vykonává na základě licence č. 310202111 a licence č. 110404324 licencované činnosti v provozovně „[redacted]“ na adrese Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě. Z licence č. 110404324 vyplývá, že v provozovně (teplárně) účastníka řízení jsou instalovány dva plynové spalovací zdroje. Dále z licence č. 320202112 vyplývá, že účastník řízení vykonává na základě této licence licencovanou činnost na území Nové Město na Moravě, 592 31 Nové Město na Moravě.

Z dokumentů, jež jsou založeny v kontrolním spisu sp. zn. 06720/2016-ERU, rovněž vyplývá následující.

Podle Smlouvy o připojení k distribuční soustavě číslo [redacted] (dále také jako „Smlouva o připojení k distribuční soustavě“), jež poskytl kontrolujícím sám účastník řízení, je objekt (teplárna) na adrese Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě (dále také jen jako „[redacted]“), připojena k plynárenské distribuční soustavě, přičemž odběrné místo je vedle této adresy specifikováno také číslem místa spotřeby [redacted] a kódem [redacted]. Tato Smlouva o připojení k distribuční soustavě byla uzavřena mezi účastníkem řízení jako zákazníkem a společností JMP Net, s.r.o., IČO: 276 89 841, se sídlem Brno, Plynárenská 499/1, PSČ 657 02. Společnost JMP Net, s.r.o., dne

1. listopadu 2013 zanikla bez likvidace fúzí sloučením nástupnické společnosti RWE GasNet, s.r.o., IČO: 272 95 567, se sídlem Ústí nad Labem, Klíšská 940, PSČ 401 17, dne 1. října 2016 změnila obchodní firmu na GasNet, s.r.o. (dále jen jako „provozovatel distribuční soustavy“), přičemž tato nástupnická společnost vstoupila do právního postavení společnosti JMP Net, s.r.o.

Podle faktury – daňového dokladu / dokladu o prodeji č. [REDAKCE] vystaveného dne 10. ledna 2014 účastníkovi řízení společností Lumius, spol. s r.o., IČO: 259 11 945, se sídlem Frýdek-Místek, ul. Míru 3267, PSČ 738 01, od 1. prosince 2015 se sídlem Horní 700, 739 25 Sviadnov (dále také jen „obchodník s plynem“), jež poskytl kontrolujícím sám účastník řízení, dodával tento obchodník s plynem v období od 1. do 31. prosince 2013 účastníkovi řízení plyn do odběrného místa [REDAKCE] na adrese Hornická 973, Nové Město na Moravě. Z faktury č. [REDAKCE] lze tedy vyvodit, že teplárna byla v období od 1. do 31. prosince 2013 v provozu, jelikož v tomto období odebrala podle obchodníka s plynem celkem [REDAKCE] MWh plynu.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že účastník řízení byl v postavení zákazníka v odvětví plynárenství, jelikož splňuje definiční znaky zákazníka podle ust. § 2 odst. 2 písm. b) bodem 26. energetického zákona, kdy se zákazníkem v plynárenství rozuměla fyzická či právnická osoba odebírající plyn odběrným plynovým zařízením, které je připojeno k přepravní nebo distribuční soustavě nebo k těžebnímu plynovodu, která odebraný plyn pouze spotřebovává nebo přeúčtovává. Správní orgán k tomuto došel na základě Smlouvy o připojení k distribuční soustavě, jelikož z ní jednoznačně vyplývá, že účastník řízení tuto smlouvu s provozovatelem distribuční soustavy uzavřel jako zákazník, kdy jako zákazník se uzavřením Smlouvy o připojení k distribuční soustavě zavázal odebírat plyn prostřednictvím svého odběrného plynového zařízení.

Z podkladů, jež jsou v kontrolním spisu vedeny pod č. j. 06720-12/2016-ERU, vyplývá, že dne 28. listopadu 2013 podal obchodník s plynem prostřednictvím webové aplikace On-line servis PDS, kterou provozuje provozovatel distribuční soustavy, žádost o přerušení distribuce plynu č. [REDAKCE] (dále také jen jako „žádost o přerušení“). V žádosti o přerušení je uveden účastník řízení, jeho odběrného místa, důvod přerušení distribuce plynu a datum požadovaného přerušení distribuce plynu. Důvod pro přerušení distribuce plynu byl obchodníkem s plynem uveden takto: „*přerušení pro neplacení*“. Požadované datum přerušení distribuce plynu bylo obchodníkem s plynem uvedeno takto: „5. prosince 2013“. Dále z těchto podkladů vyplývá, že provozovatel distribuční soustavy vyrozuměl o neúspěšných pokusech přerušení distribuce (dodávek) plynu u účastníka řízení obchodníka s plynem, kdy mu zároveň s vyrozuměním zaslal níže uvedené protokoly o montáži, demontáži měřidla.

Z protokolu o montáži, demontáži měřidla, pracovní příkaz č. [REDAKCE], ze dne 5. prosince 2013, v kontrolním spisu vedený pod č. j. 06720-6/2016-ERU (dále také jako „protokol ze dne 5. prosince 2013“), vyplývá, že toho dne se pracovník již zaniklé (v důsledku vnitrostátní fúze sloučením, kdy její jmění přešlo na nástupnickou společnost GridServices, s.r.o., se sídlem Plynárenská 499/1, Zábrdovice, 602 00 Brno, IČO: 27935311) společnosti JMP DS, s.r.o., se sídlem Plynárenská 499/1, 602 00 Brno-střed – Zábrdovice, IČO: 248 50 756 (tyto údaje podle veřejného obchodního rejstříku byly platné do 31. března 2014) (dále také jen „společnost JMP DS, s.r.o.“), která v té době zastupovala provozovatele distribuční soustavy, pan [REDAKCE] (dále také jen jako „zástupce provozovatele distribuční soustavy“), dostavil na adresu Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě,

aby v daném místě přerušil dodávky plynu pro neplacení bez demontáže plynových zařízení. Na místě o tomto úkonu pan [REDACTED] vyhotovil protokol, ve kterém je uvedeno, že „Dne 5. 12. 2013 v 13.30 hod. nebyl umožněn přístup k plynům a HUP“. Tento protokol ze dne 5. prosince 2013 podepsal za účastníka řízení pan [REDACTED], který byl podle Úplného výpisu z obchodního rejstříku kontrolované osoby ze dne 3. února 2017, jenž je v kontrolním spisu veden pod č. j. 06720-15/2016-ERU, ode dne 17. dubna 1997 nepřetržitě členem představenstva účastníka řízení, přičemž v době od 17. dubna 1997 do 4. září 2014 podle tohoto Úplného výpisu z obchodního rejstříku jménem společnosti (tj. účastníka řízení) jednal navenek každý člen představenstva.

Z protokolu o montáži, demontáži měřidla, pracovní příkaz č. [REDACTED], ze dne 13. prosince 2013, v kontrolním spisu vedený pod č. j. 06720-6/2016-ERU (dále také jako „protokol ze dne 13. prosince 2013“), vyplývá, že toho dne se pracovník společnosti JMP DS, s.r.o., která zastupovala provozovatele distribuční soustavy, pan [REDACTED], dostavil opakovaně na adresu Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě, aby přerušil dodávky plynu pro neplacení bez demontáže plynových zařízení, jelikož dne 5. prosince 2013 nebylo možné na daném místě přerušit dodávky plynu. Na místě o tomto úkonu pan [REDACTED] vyhotovil protokol, ve kterém je uvedeno, že „Dne 13. 12. 2013 v 9.30 hod. nebyl umožněn přístup k plynům a HUP“. Tento protokol podepsal za účastníka řízení v. z. pan [REDACTED], který rovněž připojil otisk razítka účastníka řízení. Pan [REDACTED] působil ke dni 13. prosince 2013 ve společnosti účastníka řízení jako energetik, což ostatně sdělil sám účastník řízení v přípisu ze dne 8. září 2016, jenž je v kontrolním spisu veden pod č. j. 06720-9/2016-ERU.

Účastník řízení se k předmětu kontroly vyjádřil ve svém přípisu ze dne 1. července 2016, kde uvedl: „K výše uvedenému č.j. sdělujeme, že v zimním období 2013 probíhaly v těsné blízkosti budovy teplárny zemní a výkopové práce se zabezpečením prostoru a výkopů bezpečnostním značením a zábranami“. Na žádost kontrolujících o vyjádření ke shora uvedeným protokolům se účastník řízení vyjádřil obdobně, a to takto: „K výše uvedenému č.j. sdělujeme, že v bezprostřední blízkosti teplárny probíhaly několik měsíců zemní a výkopové práce a z naší strany k žádným obstrukcím nedošlo“. Dále účastník řízení ve svém přípisu ze dne 21. října 2016 mimo jiné uvedl, že jeho pracovníci měli do provozovny (teplárny) v době provádění zemních prací zajištěn provizorní přístup, kdy tento přístup byl vymezen v určitou dobu s ohledem na bezpečnost práce, a to podle činností, které právě na stavbě probíhaly. Dále účastník řízení ve svém přípisu ze dne 5. prosince 2016 uvedl, že není schopen kontrolujícím sdělit název firem, které stavební práce v okolí jeho provozovny (teplárny) v době 5. a 13. prosince 2013 prováděly. V tomto přípisu účastník řízení také uvedl, že přístup do provozovny (teplárny) byl v souladu s jeho Provozním řádem a že činnosti podle provozního řádu byly zajištěny standardním způsobem, jelikož jeho zařízení se nacházejí uvnitř budovy. Účastník řízení rovněž v tomto přípisu rovněž uvedl, že průchod osob mezi kotelnou a místnostmi s měřicím zařízením plynu a dalšími místnostmi byl možný uvnitř budovy.

Z vyjádření provozovatele distribuční soustavy nazvaném jako „Vyjádření Provozovatele distribuční soustavy společnosti (PDS) RWE GasNet, s.r.o., k požadavku 03004-14/2015 ERU“, ze dne 18. srpna 2016, jenž je v kontrolním spisu veden pod č. j. 06720-7/2016-ERU, vyplývá, že provozovatel distribuční soustavy Úřadu poskytl podrobnější informace o umístění měřicích zařízení v odběrném místě účastníka řízení. Z tohoto vyjádření vyplývá, že odběrné místo bylo v prosinci 2013 osazeno celkem čtyřmi měřicími zařízeními (dvěma plynoměry č. [REDACTED] a [REDACTED] a dvěma přepočítávači

č. █████ a █████) umístěnými v uzavřeném uzamykatelném objektu (teplárně) a pro přístup k nim byla nutná součinnost účastníka řízení, přičemž pro přerušení dodávek plynu do odběrného místa byl zapotřebí přístup ke všem měřidlům.

V. Právní hodnocení

Podle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby podle energetického zákona, tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby podle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava podle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Podle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu se použije právní úprava účinná v době spáchání správního deliktu, tj. právní úprava dle energetického zákona, příp. správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění podle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytykaného jednání účastníka řízení [tj. po závadovém jednání účastníka řízení – tj. po dni 5. a 13. prosince 2013] novelizován, a to zákonem č. 90/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kdy část této novely nabyla účinnosti dne 21. května 2014 a část dne 1. července 2014, zákonem č. 250/2014 Sb., o změně zákonů

souvisejících s přijetím zákona o státní službě, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2015, zákonem č. 104/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2016, zákonem č. 131/2015, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy část této novely nabyla účinnosti dne 1. ledna 2016 a část dne 1. srpna 2017, zákonem č. 152/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy část této novely nabyla účinnosti dne 6. června 2017, část dne 18. listopadu 2017 a část dne 1. ledna 2018, zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy část této novely nabyla účinnosti dne 1. července 2017, část dne 1. srpna 2017 a část dne 1. ledna 2018, a zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2018 (dále souhrnně jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon účinný do 20. května 2014 [v ust. § 91a odst. 1 písm. g)], tak i novelizovaný energetický zákon [nyní v ust. § 91a odst. 1 písm. i)] vždy trestal a trestá porušení povinností týkající se nezajištění přístupu k měřicím zařízením provozovateli příslušné soustavy, ke které je připojen, podle ust. § 62 odst. 2 písm. c) téhož zákona.

K samotné skutkové podstatě správního deliktu specifikovaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tedy k porušení povinnosti podle ust. § 62 odst. 2 písm. c), správní orgán uvádí, že dle energetického zákona i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že zákazníci jsou povinni zajistit přístup k měřicím zařízením provozovateli příslušné soustavy, ke které je připojen. Zákonná sazba za uvedený správní delikt, tj. pokuta do 15 000 000 Kč, která je uvedena v ust. § 91a odst. 4 energetického zákona (nyní v ust. § 91a odst. 7 novelizovaného energetického zákona), zůstala nezměněna.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je téměř totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení dle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno [tj. posuzoval ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona ve znění účinném do 20. května 2014].

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Podle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Podle ust. § 91a odst. 7 novelizovaného energetického zákona se za správní delikt dle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona (nyní v ust. § 91a odst. 1 písm. i) novelizovaného energetického zákona) uloží pokuta do 15 000 000 Kč.

Novelizovaný energetický zákon tedy za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona (nyní v ust. § 91a odst. 1 písm. i) novelizovaného energetického zákona) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání správního deliktu postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak i vyplývá z části VII. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. I. Obecný právní rámec

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona (nyní v ust. § 91a odst. 1 písm. i) novelizovaného energetického zákona) se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí tím, že poruší některou z povinností stanovených v § 28 odst. 2 písm. a) až f), h), j), k) nebo odst. 5 nebo některou z povinností stanovených v § 62 odst. 2 písm. b) až i), v § 62 odst. 3 nebo 4.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval přestupkem podle ust. 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona v návaznosti na porušení ust. 62 odst. 2 písm. c) téhož zákona, z něhož plyne povinnost pro zákazníky zajistit přístup k měřicím zařízením provozovateli příslušné soustavy, ke které je připojen (v daném případě provozovateli distribuční soustavy).

V. II. Právní posouzení skutku

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou, která v době spáchání správního deliktu byla v postavení zákazníka podle ust. § 2 odst. 2 bodu 26. energetického zákona, kdy toto postavení vyplývá ze Smlouvy o připojení k distribuční soustavě (k tomu blíže v části IV. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Navíc je účastník řízení držitelem několika licencí, jež jsou specifikovány v části IV. odůvodnění tohoto rozhodnutí, čímž lze mít za to, že práva a povinnosti zákazníků a držitelů licencí, jež obsahuje energetický zákon, dobře zná.

Dále bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení, jakožto zákazník v odvětví plynárenství, v rozporu s ust. 61 odst. 2 písm. c) energetického zákona ve dnech 5. a 13. prosince 2013 provozovateli distribuční soustavy, konkrétně panu [REDAKCE] - pracovníkovi společnosti JMP DS, s.r.o., která zastupovala provozovatele distribuční soustavy, nezajistil přístup k měřicím zařízením (plynoměrům č. [REDAKCE] a [REDAKCE] a přepočítavačům č. [REDAKCE] a [REDAKCE]) v odběrném místě plynu, jež je blíže specifikováno číslem místa spotřeby [REDAKCE] a kódem [REDAKCE], na adrese Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě, a to za účelem přerušení dodávek plynu, ke které mělo dojít na základě žádosti o přerušení distribuce plynu č. [REDAKCE] kterou podal u provozovatele distribuční soustavy obchodník s plynem.

Správní orgán ke shora uvedenému dodává, že provozovatel distribuční soustavy byl povinen podle ust. § 59 odst. 8 písm. z) energetického zákona přerušit distribuci plynu účastníkovi řízení, jelikož obchodník u něj podal žádost o přerušení distribuce č. [REDACTED], která byla odůvodněna obchodníkem s plynem tak, že žádá o přerušení distribuce plynu z důvodu neplacení, což odpovídá zákonné úpravě upravující neoprávněný odběr podle ust. 74 odst. 1 písm. b) energetického zákona, čímž tedy byly naplněny kritéria zákonné povinnosti provozovatele distribuční soustavy přerušit distribuci plynu účastníkovi řízení dle shora uvedeného zákonného ustanovení (tj. podle ust. § 59 odst. 8 písm. z) energetického zákona). K tomuto je zapotřebí dle správního orgánu ještě dodat, že provozovatel distribuční soustavy nemá jen povinnost podle ust. § 59 odst. 8 písm. z) energetického zákona na základě žádosti o přerušení distribuce plynu obchodníka s plynem přerušit v případě neoprávněného odběru dodávku plynu, ale má i právo podle ust. § 59 odst. 1 písm. j) bod 6. téhož zákona přerušit v nezbytném rozsahu distribuci plynu při neoprávněném odběru.

V. III. Vypořádání dalších námitek účastníka řízení

Správní orgán nad vše výše uvedené považuje za nezbytné vypořádat se také s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly a ve správní řízení a které dosud nebyly v tomto rozhodnutí vypořádány.

K námitce účastníka řízení týkající se toho, že on sám neznemožnil zástupci provozovatele distribuční soustavy přístup do teplárny, ale že přístup byl do teplárny znemožněn stavebními pracemi spočívajícími ve výkopech, zábranách atd., které v tom čase v těsné blízkosti teplárny probíhaly, správní orgán uvádí, že okolnosti uvedené v protokolu o kontrole č. [REDACTED] v kontrolním zjištění či závěru tvrzenou účastníkem řízení skutečnost neuvádí, zejména v protokolech o montáži, demontáži měřidla [tj. protokoly ze dne 5. prosince 2013 a 13. prosince 2013 (dále jen „Protokolů o montáži, demontáži měřidla“)] není uvedeno nic jiného, než to, že zástupci účastníka řízení neumožnili zástupci provozovatele distribuční soustavy přístup do teplárny. Správní orgán má za to, že kdyby přístup nebyl umožněn v důsledku účastníkem řízení tvrzených stavebních prací, tak by zástupci účastníka řízení nepodepsali protokoly o montáži, demontáži měřidla ve vyhotoveném znění. K tomu ještě správní orgán podotýká, že v daném případě nelze ani vyloučit zájem účastníka řízení nepustit zástupce provozovatele distribuční soustavy na neumožnění přístupu zástupci provozovatele distribuční soustavy do teplárny, jelikož pokud by účastník řízení umožnil zástupci provozovatele přístup do teplárny, došlo by k přerušení dodávky plynu, a tím by účastníkovi řízení vznikly nemalé komplikace s provozem teplárny. Správní orgán ještě k neprokázaným pouze účastníkem řízení tvrzeným stavebním pracím podotýká, že ze spisového materiálu vyplývá, že i přes tvrzené stavební práce měl účastník řízení přístup do objektu (teplárny), jelikož provoz teplárny byl v průběhu tvrzených stavebních prací zachován a nijak se stavební práce samotného provozu teplárny nedotkly. Na základě toho lze také vyvodit, že účastník řízení mohl zajistit přístup do objektu (teplárny), a tedy i k měřicím zařízením, jelikož možnost sjednat přístup do objektu (teplárny) s údajným stavbyvedoucím či jiným pracovníkem ze stavby byl možný, což správní orgán dovozuje z toho, že účastník si byl schopný sjednat přístup do objektu (teplárny) za účelem samotného provozu teplárny. Na základě shora uvedených důvodů nelze námitce účastníka řízení vyhovět a správní orgán ji tedy shledává jako nedůvodnou.

K námitkám účastníka řízení týkající se toho, že zástupce provozovatele distribuční soustavy nepořídil na místě např. mobilním telefonem situační snímek a že přijel bez ohlášení

a ihned po zhlédnutí a vyhodnocení situace z místa odjel, správní orgán uvádí, že fotodokumentace nebyla pořízena ani zástupcem provozovatele distribuční soustavy ani žádným zástupcem účastníka řízení a ani není v protokolech o montáži, demontáži měřidla žádná zmínka či požadavek ohledně pořízení fotodokumentace. V protokolech o montáži, demontáži měřidla není rovněž uvedena tvrzená účastníkem řízení skutečnost, že zástupce provozovatele distribuční soustavy ihned po zhlédnutí a vyhodnocení z místa odjel, naopak je v těchto protokolech uvedeno, že zástupci účastníka řízení odmítli umožnit zástupci provozovatele distribuční soustavy přístup do teplárny. Jelikož ze spisového materiálu vyplývá výše uvedené, shledává správní orgány námitky účastníka řízení jako nedůvodné.

V další námitce účastník řízení konstatoval, že je nemožné zpětně zjistit, kdo před několika lety v přesně určenou hodinu na stavbě pracoval a nemá např. žádný výkaz prací, z něhož by bylo možné takové údaje zjistit, protože práce se netýkaly jeho společnosti, správní orgán uvádí, že i kdyby správnímu orgánu účastník řízení sdělil název např. stavební společnosti, nezprostil by své odpovědnosti za správní delikt, jenž je předmětem tohoto řízení, jelikož ze spisového materiálu nevyplývá, že by účastník řízení vynaložil jakékoliv úsilí, aby se nedostal do rozporu se zákonem, zejména s ust. § 62 odst. 2 písm. c) energetického zákona, naopak ze spisového materiálu vyplývá, že i přes účastníkem řízení tvrzené stavební práce byl provoz teplárny zachován, tudíž přístup do teplárny možný byl, resp. bylo možné přístup do teplárny sjednat, čímž správní orgán shledává námitku účastníka řízení jako nedůvodnou.

Ke všem shora uvedeným námitkám je nutné dodat, že účastník řízení nedoložil žádný důkaz, který by svědčil v jeho prospěch či by vyvracel tvrzení či důkazy, jež jsou obsaženy v kontrolním spisu sp. zn. 06720/2016-ERU.

Dále správní orgán uvádí, že námitkou, jež se týkala toho, že žádnému subjektu nevznikla škoda, shledává jako nedůvodnou, jelikož tato skutečnost nemůže účastníka zbavit odpovědnosti za správní delikt, jenž je předmět tohoto řízení. Správní orgán k tomu podotýká, že k této skutečnosti přihlédl při ukládání správního trestu.

Nadto je ještě nutno dodat, že všechny shora uvedené námitky, vyjma námitky, že žádnému subjektu nevznikla škoda, na které účastník řízení ve správním řízení odkázal, byly vypořádány i v rámci kontroly (viz také přípis Úřadu z téhož dne, č. j. 06720-20/2016-ERU). Správní orgán podotýká, že se s tímto vypořádáním námitek rovněž plně ztotožňuje.

V. IV. Formální a materiální stránka správního deliktu

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto zákazník v odvětví plynárenství, porušil ust. § 62 odst. 2 písm. c) energetického zákona, když dvěma dílčími útoky uskutečněných ve dnech 5. a 13. prosince 2013 provozovateli distribuční soustavy, resp. jeho zástupci, nezajistil přístup k měřicím zařízením pro odběrné místo plynu [redacted] na adrese Hornická 973, 592 31 Nové Město na Moravě za účelem přerušení dodávek plynu, ke které mělo dojít na základě žádosti o přerušení distribuce plynu č. [redacted], kterou u provozovatele distribuční soustavy podal obchodník s plynem, čímž naplnil formální znaky správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona.

K právní kvalifikaci některých jednání účastníka řízení jako pokračujícího správního

deliktu správní orgán uvádí následující. Na posouzení odpovědnosti za správní delikty se užije úprava účinná v době spáchání posuzovaného jednání, která však neobsahuje definici pokračování ve správním deliktu. Při absenci definice pokračujícího správního deliktu ve správním právu je nutné analogicky vycházet z ust. § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění rozhodném pro projednávanou věc, dle kterého pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. U pokračování ve správním deliktu tedy dílčí útoky musí současně (i) naplňovat skutkovou podstatu stejného správního deliktu, (ii) vykazovat souvislost časovou a v předmětu útoku, (iii) být spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení a (iv) být vedeny jednotným záměrem pachatele. Správní orgán nad rámec uvedeného konstatuje, že obdobná definice je obsažena i v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky (účinného od 1. července 2017).

Správní orgán dále konstatuje, že všechny podmínky pokračování ve správním deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona má za kumulativně splněné, když (i) oba dílčí útoky (skutky) naplňují stejnou skutkovou podstatu správního deliktu, (ii) souvislost časová a v předmětu útoku zde je [předmětnou skutkovou podstatu účastník řízení naplňoval po dobu 2 dnů (v rozmezí necelého jedno měsíce) téže jednáním (nezajištění přístupu provozovateli distribuční soustavy k měřicím zařízením)], (iii) dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení [tj. nezajištění přístupu provozovateli distribuční soustavy k měřicím zařízením] a (iv) dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem [účastník řízení jakožto zákazník je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat povinnosti plynoucí nejen ze smluvního vztahu, jenž byl založen na základě smlouvy o připojení k distribuční soustavě č. ██████████, ale také i z energetického zákona, a i přesto tyto povinnosti nebyly ze strany účastníka řízení splněny].

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

Správní orgán se dále musel zabývat také naplněním materiální stránky uvedeného správního deliktu, tj. správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky škodlivým. Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti

stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Z hlediska materiální stránky správního deliktu je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt. V daném případě obecné společenské škodlivosti spočívaly nejen v narušení veřejnoprávního zájmu (oprávnění) provozovatelů distribučních soustav, ale také v tom, že kdyby k takovému protiprávnímu jednání docházelo běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv provozovatelů distribučních soustav.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byla naplněna materiální stránka (pokračujícího) správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vždy vyšší než nepatrná).

V. V. Odpovědnost za správní delikt

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v rámci správního řízení existence takových objektivních okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení se dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona, za který je odpovědný.

VI. Uložení správního trestu

V rámci vedeného správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení se dopustil spáchání pokračujícího správního deliktu dle ust. § 91a odst. 1 písm. g) energetického zákona.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. V rámci úvodní části "V. Právní hodnocení" odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele jsou výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož novelizovaný energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2

a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytykaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 novelizovaného energetického zákona (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 citovaného zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu správního deliktu spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen přihlídnout ke všem zjištěným skutečnostem. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti správního deliktu, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti správního deliktu ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán se zabýval zejména závažností spáchaného deliktu, kdy má za to, že spáchaný správní delikt je méně závažný, jelikož z podkladů ve spise nevyplývá, že by spáchaní správního deliktu vedlo např. ke vzniku obohacení na straně účastníka řízení.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky a počtem jednotlivých dílčích útoků ve smyslu ust. 38 písm. g) zákona o odpovědnosti za přestupky. Dobu, po kterou účastník neumožnil, resp. nezajistil, provozovateli distribuční soustavy, resp. jeho zástupci, přístup k měřicímu zařízení (tj. 2 dnů), jakož i počet dílčích útoků (tj. 2 útoky) považuje správní orgán za přitěžující okolnost.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení již byla rozhodnutím Úřadu ze dne 18. září 2013, č. j. 09915-11/2013-ERU, uložena pokuta ve výši 10 000 Kč za spáchaní správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v tehdy účinném znění, a příkazem Úřadu ze dne 15. srpna 2014, č. j. 07567-3/2014-ERU, uložena pokuta ve výši 30 000 Kč za spáchaní správního deliktu dle ust. § 91 odst. 1 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon),

v tehdy účinném znění. Uvedené je zohledněno při stanovení výše pokuty jako přitěžující okolnost.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán při zjišťování majetkových poměrů účastníka řízení vycházel z listin předložených účastníkem řízení, a to konkrétně z Výkazu zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31. prosinci 2016, ze kterého bylo zjištěno, že účastník řízení vykázal:

- za rok 2016 provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč.

Vzhledem k tomu, že správní orgán po zvážení všech okolností daného případu, jakož i všech polehčujících a přitěžujících okolností a osobních a majetkových poměrů účastníka řízení, stanovil pokutu pouze ve výši, jež je uvedena ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem, a tato pokuta tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta vyhovuje zákonnému požadavku pokuty do výše 15 000 000 Kč a že byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným

osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Jana Spitzerová, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava